

[Finansministeren.]

Principper, om end Summerne naturligvis bliver forskellige.

Det ærede Medlem talte om Socialdemokraterne i Tyskland. Jeg ved meget vel, at Socialdemokraterne i Tyskland ikke har stemt for Loven i den Skikkelse, den har, men det, der er Grundforskellen paa Socialdemokraterne i Tyskland og Socialdemokraterne her, er, at Socialdemokraterne i Tyskland hævdede ikke, at den abnormt høje Krigsbeskatning paa Formuerne skulde opretholdes, de var meget villige til at reducere den endog betydeligt; de billigede blot ikke det endelige Forslag, der blev vedtaget, vilde have haft Beskatningen noget højere, men det faldt dem ikke ind at stille en abnorm Krigstids- eller Efterkrigstidsbeskatning op som noget helligt og ukrænkeligt, man ikke turde røre ved, hvis man vilde være en god Demokrat.

Det ærede Medlem omtalte ogsaa Nødhjælpsarbejderne. Det glæder mig at høre, at han netop i Dag har faaet Meddelelse om, at man har erklæret sig villig til at sætte Nødhjælpsarbejder i Gang flere Steder. Det haaber jeg ogsaa vil ske. Ikke desto mindre er det rigtigt, hvad jeg har sagt, at man mange Steder har vist sig ikke saa lidt tilbageholdende overfor Nødhjælpsarbejder og har foretrukket Hjælpkassenhjælp. Det skulde glæde mig, om det blev anderledes i Fremtiden.

Saa var der Venstres Medlemmer i Folketinget. Maa jeg spørge, om det ærede Medlem aldrig har oplevet indenfor sit eget Parti, at der har været forskellige Meninger om, hvorvidt Lovforslag paa visse Punkter skulde formes saadan eller saadan, og at et Mindretal da har bøjet sig for et Flertal. Det skulde jeg næsten tro ogsaa er sket indenfor det socialdemokratiske Parti. Det, som Vægten ligger paa, er, at Folketingsmand Clausager ikke optraadte som Modstander af en væsentlig Lettelse af Formueskatten, at han endogsaa gav dette Formaal sin fulde Tilslutning, men at det var med Hensyn paa Enkeltheder i Udformningen deraf, han kunde ønske Loven anderledes.

Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds syntes, at jeg var kommet i logisk Mod sætning til mig selv, idet jeg mente, at den nuværende Formueskat bedre kunde bæres i 1922 end nu. Thi, sagde det ærede Medlem, nu er der en værre Krise end i 1922. Men det er jo ganske klart, hvorledes jeg har opfattet den Sag. Jeg skal gerne gentage det. I 1922 forrentede Formuerne sig ikke saa lidt bedre, end de

gør i Aar og har gjort i de sidste Aar. Ogsaa for Landbrugets Vedkommende vil de offentliggjorte Regnskaber vise, at de forrentede sig ikke saa lidt bedre. Derfor var de Erhverv, som nu har saa ganske ringe eller endogsaa i mange Tilfælde slet ingen Forrentning, bedre i Stand til at bære selv en alt for høj Formuebeskatning den Gang, end de nu er. Der er dog, synes jeg, meget god Logik i det.

Endelig undrer det mig, at det ærede Medlem er saa glad ved den Kendsgerning, at der er blevet flere Millionærer her i Landet siden 1914. (*Veistrup*: Jeg konstaterer det kun). Ja, men det har bl. a. sin naturlige Forklaring deri, at Vurderingerne er blevet saa meget højere, at mange er rykket op i Millionærernes Kreds, uden at deres Forhold dog derved er blevet bedre. Ja, de er endogsaa blevet værre, fordi de paagældende har maattet betale Formueskat af en Værdi, som ikke eksisterer i Virkelighedens Verden. Nej, det vilde have nogen Betydning, hvis det ærede Medlem kunde bevise med gode Tal, at Formuernes Afkastning er større nu end i 1914, thi det er der, Tyngdepunktet ligger. Men det kan det ærede Medlem ikke bevise, for det er aldeles givet, at Formuernes Afkastning gennemgaaende er meget væsentlig ringere nu, end den var i 1914.

Hauch: Jeg vil gerne være enig med det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds saa langt, som det overhovedet er muligt, og jeg tvivler ikke om, at vi kan blive enige om, at Kapital er opsparet Arbejde. Det er den almindelige nationaløkonomiske Betragtning af Kapitalen. Vi kan formentlig ogsaa blive enige om, at Kapital er en Nødvendighed for Erhvervenes Udvikling og Trivsel. Vi kan formentlig tillige blive enige om, at som Forholdene er i Øjeblikket, svinder Formuerne her i Landet. Blandt andet svinder der en Del Formuer, fordi de beskattes saaledes, at Formueskatten ligefrem æder af Kapitalen, eller de forsvinder, fordi de søger sig Dække andetsteds, hvor Forholdene er bedre for dem end her.

Naar vi saa kommer til Spørgsmaalet om Vejene ud af de Vanskeligheder, dette foranlediger for de arbejdende Erhverv, for de enkelte Samfundsborgere, ogsaa for dem, som det ærede Medlem især lig Grad repræsenterer, hævder jeg, at Vejen maa være at skabe Mulighed for, at Kapitalen øges, og under de nuværende Forhold skabe Mulighed for, at Opspisningen af